

Opfattelse af Folkethingets Pligt ligeoverfor Finantsbevillingen til at omtale dem med et Par Ord. Dog skal jeg først berøre et Par andre Forslag. Hvad Forslaget under Nr. 40 angaar, forekommer det mig, at det er rigtigst, at vi blive staaende ved den Afstemning, vi forrige Gang foretog, og ikke selv give Anledning til, at vi blive spottede for vort Bælgelind, hvad jeg endog kan paavise er sket fra Ministerbænken af en nu afgaaet Minister. Han sagde nemlig, at han var overtydet om, at, naar det, han den Gang omtalte, kom til 5te Behandling i Folkethinget, saa blev det nok vedtaget. Jeg skal altsaa ikke sige Mere om dette Punkt. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 42 gjorde jeg igaar en Bemærkning, som den ærede Minister besvarede. Jeg havde ogsaa den Gang ønsket at besvare hans Foredrag, men jeg kunde ikke faae Ordet for Andet end en kort Bemærkning, og derfor maatte jeg undlade det; men jeg skylder at paavise, hvad jeg mente, naar jeg sagde, at Ministrene efter min Mening omtrent kunde gøre, hvad de vilde. Den ærede Minister indvendte, at vi jo dog hver Dag faae, at der blev gjort Indsigelse baade mod det Eine og det Andet, og at det var langt fra, at Ministrene kunde optræde saaledes, som jeg havde sagt. Jeg skal blot bemærke, at jeg naturligvis ikke har ment, at Ministrene selv kunde give Love eller Sligt, men jeg hentydede netop til saadanne ikke store Bevillingsposter, og med Hensyn til dem mente jeg, at, saalænge vi ikke have en Ministeransvarlighedslov, som gjør det lettere at faae denne Slags Mellemværende mellem Bevillingsmyndigheden og Ministrene afgjort, kunne disse godt overse saadanne Bevillingers Vedtagelse eller Regtelse her i Thinget. Det var min Erfaring, jeg omtalte. Lad os huske det Ribehus, der ligger nede i Enden af Ny-Bestergade. Det blev bygget mod en Votering af den vedkommende Repræsentation. Den ærede Minister har selv en særlig Erfaring med Hensyn til et andet meget mindre Beløb, thi der var en Gang en Post vedkommende den polytekniske Lærestanstalt, saavidt jeg husker, af omtr. 800 Rd., der blev negtet, og den ærede Minister udgav alligevel Pengene paa sit eget Ansvar. Det blev neg-

tet af Thinget; men tilsidst kom der jo den sædvanlige Belvillie, som altid gjør sig gjældende ligeoverfor den ærede Minister, og Resultatet blev, at man dog frafaldt at lade ham selv betale Pengene. Han har altsaa her en Erfaring, hvoraf han kan slutte, at, naar det ikke er store Summer, der er Tale om, saa er det ikke saa farligt at sige til sig selv: Du kan godt gjøre det, som Du anser for det Rigtige, uanset om det kommer i Konflikt med Repræsentationens Betragtning af samme Sag. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 43 vil jeg tillade mig, foruden hvad der allerede er bemærket, at henstille til den ærede Minister, om han ikke vil frafalde at forhøje Posten med 500 Rd.; thi dersom Forhøielsen sker, saa vil den ærede Minister dog vistnok indrømme mig, at det vil blive vanskeliggere for ham at faae Posten „Faste Understøttelser“ forhøjet, hvis der skulde indtræde Tilfælde, hvor Ministeren kunde ønske at give en særlig fortjent Mand en saadan hædrende Understøttelse som dem, der pleie at gives efter ligefremme Forslag til Thinget fra Ministerens Side, og det var dog ikke ønskeligt, at Ministeren affaar sig selv en saadan Leilighed til at give Nogen en Anerkjendelse fra Statens Side. Jeg skal aldeles ikke omtale den Mand, hvis Navn jo her slet ikke foreligger, og desuden forekommer det mig ogsaa, at det er bittert, naar man ikke vil yde en Mand Noget, da at omtale ham paa en saadan Maade, at det ikke blev ganske klart, om det er nogen hæderlig Omtale eller ikke. Det forekommer mig, at en saadan Mand helst burde være holdt ude af Omtale ved en saadan Leilighed. Med Hensyn til Forslagene om Anmærkninger til Finantsloven, skal jeg udtale, at det nu er blevet Skik, at man fra en vis Side her i Thinget opfordrer til ikke at fastholde saadanne, fordi man veed, at det andet Thing ikke vil tage imod dem. Den Gang, der her var en Del Mænd af dem, der havde været med at skabe vor hele Finantslov, givet dens Behandling sit stærke Præg og hjulpet væsentlig med til at lede Thingets Forhold til Bevillingerne ind paa det Spor, der blev anset for at være heldigt, da var det netop en Grundsætning fra deres Side, som